

шне время да ся спѣсти една само парича! Тапа, най-сетнѣ, що сж дошли у мене? Защо не ходять у богатитѣ. Слѣпы, хромы, всички на главата ми!

Стрѣлчо, свить и прибранъ.

Азъ не смѣя . . . азъ не зная . . . азъ не щж да ся брькамъ. . . и не щж да кажа . . . но вѣнъ хората искать да кажать чи ты не си сиромахъ чилѣкъ.

Грабчо.

Ще ли млькнешъ?

Кой казва, бре, чи азъ не съмъ сиромахъ? поврага да идатъ, проклѣты да сж и които казватъ това, и които го вѣрватъ. Азъ зная що съмъ. (*самъ, като ся расхожда*). Чилѣкъ фамилисть, азъ само зная какъ посрѣщамъ кжщнытѣ си разноски. Двѣ дѣца, три слуги, и азъ шестмина души; какво искать тѣ само за ѣдене! Седемъ гроша и половина едвамъ ми стигатъ на недѣлята! Ами дрехи! Ами царски даждія! Ами други бели! Завчера еще мя накараха да броя шесть гроша за владыката чи былъ Българинъ и чи въ Цариградъ трѣбало пары за други владыцы и за н'амъ каквы свѣтници. Па мигаръ не правимъ и други нѣкои добрины. (*къмъ Стрѣлча*) Нѣ, бре, и тебе не ли сынъ ми тя натовари на грабѣтъ ми та тя хранихъ толкозъ время, а чи и днесъ еще, пжденъ